

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎี

2.1 บทนำ

วิธีการที่นำมาใช้ในการเขียนโปรแกรมมี 2 วิธีการหลัก ๆ ดังนี้คือ

1 วิธีการรวมสติฟเนสโดยตรง (The Direct Stiffness Method) เป็นวิธีการสังเคราะห์สติฟเนสของโครงสร้างทั้งระบบจากสติฟเนสของชิ้นส่วนย่อย โดยการเลือกระบบโคออร์ดิเนตที่เหมาะสมเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการวิเคราะห์โครงสร้างใหญ่ๆ หรือโครงสร้างยุ่งยากโดยอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์

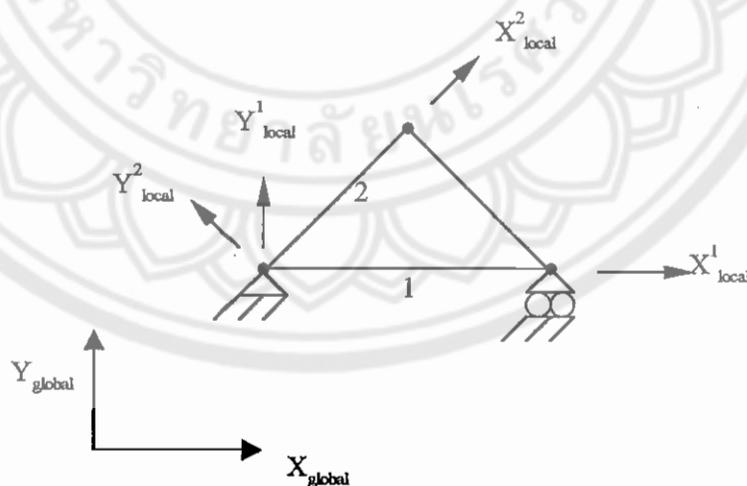
2 วิธีการแยกตัวประกอบสำหรับเมตริกซ์สมมาตร (Factorization Method for Symmetric Matrices) เพื่อนำมาแก้ระบบสมการเชิงเส้น ($K * u = P$) โดยเราเลือกใช้วิธีชอเลสกีแบบประยุกต์ (modified cholesky method)

2.2 ระบบโคออร์ดิเนตสำหรับการวิเคราะห์โครงสร้างด้วยวิธีเมตริกซ์

2.2.1 ระบบโคออร์ดิเนตประจำตัว (Local Coordinate System)

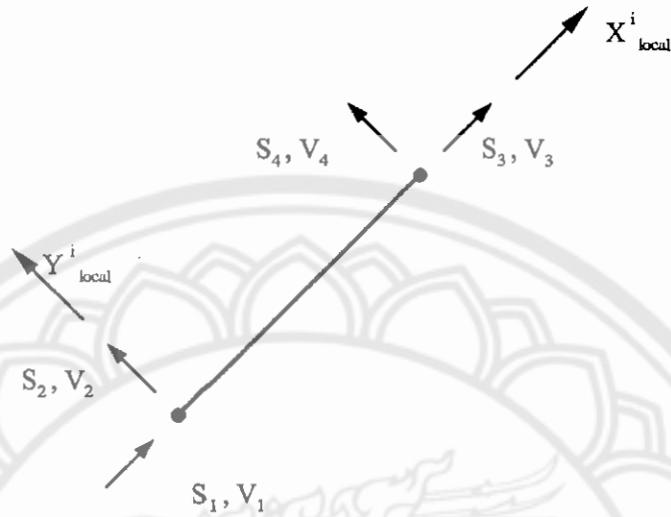
ระบบโคออร์ดิเนตประจำตัว คือ ระบบที่มีแกนใดแกนหนึ่งผ่านแนวแกนของชิ้นส่วน ดัง

รูป 2.1



รูปที่ 2.1 แสดงระบบโคออร์ดิเนตประจำตัว (X_{local}, Y_{local}) และระบบโคออร์ดิเนตโกลบัล (X, Y)

เราสามารถเขียนความสัมพันธ์ของแรงที่ปลายชิ้นส่วน i ใด ๆ $\{S_{local}\}^i$ กับการเปลี่ยนตำแหน่งของปลายชิ้นส่วน $\{V_{local}\}^i$ ซึ่งสอดคล้องกันดังแสดงในรูป 2.2 ดังนี้



รูป 2.2 แสดงแรงและการเปลี่ยนตำแหน่งที่ปลายชิ้นส่วนในระบบ โคออร์ดิเนต
ประจำตัว

$$\begin{bmatrix} S_1 \\ S_2 \\ S_3 \\ S_4 \end{bmatrix}^i = \begin{bmatrix} k_{11} & k_{12} & k_{13} & k_{14} \\ k_{21} & k_{22} & k_{23} & k_{24} \\ k_{31} & k_{32} & k_{33} & k_{34} \\ k_{41} & k_{42} & k_{43} & k_{44} \end{bmatrix}^i \begin{bmatrix} V_1 \\ V_2 \\ V_3 \\ V_4 \end{bmatrix}^i$$

หรือแทนด้วยสัญลักษณ์

$$\{S_{local}\}^i = [K_{local}]^i \{V_{local}\}^i \quad (2.1)$$

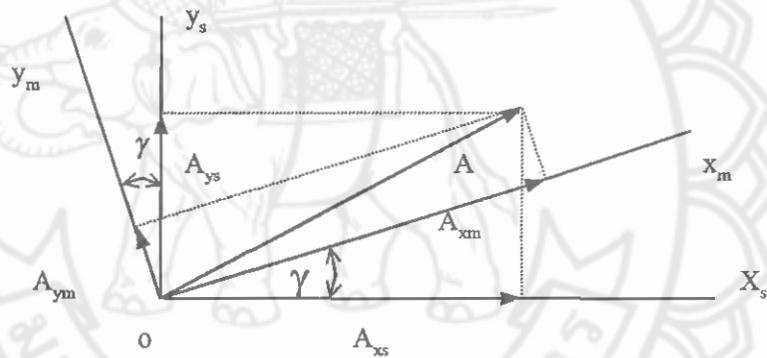
โดยที่

$$[K_{local}]^i = \frac{EA_x}{L} \begin{matrix} & \begin{matrix} 1 & 2 & 3 & 4 \end{matrix} \\ \begin{matrix} 1 \\ 2 \\ 3 \\ 4 \end{matrix} & \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ -1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \end{matrix}$$

พึงสังเกตว่า การใช้ระบบโคออร์ดิเนตประจำตัว ทำให้สามารถเขียนสตีเฟนเนสของชิ้นส่วนต่าง ๆ ในรูปแบบเดียวกัน โดยไม่ขึ้นอยู่กับทิศทางของชิ้นส่วนนั้น ๆ ทำให้ง่ายต่อการสร้าง (generate) สตีเฟนเนสเมตริกซ์ประจำตัว โดยใช้โปรแกรมชั้บรูททีนอันเดียวสำหรับชิ้นส่วนประเภทเดียวกัน

2.2.2 ระบบโคออร์ดิเนตโกลบัล (Global Coordinate System)

ระบบโคออร์ดิเนตโกลบัล คือ การนิยามแรงและการเปลี่ยนตำแหน่งของแต่ละชิ้นส่วนในระบบโคออร์ดิเนตร่วมกัน เพราะวาระบบโคออร์ดิเนตประจำตัวของชิ้นส่วนแต่ละชิ้นหันในทิศทางต่าง ๆ กันทำให้ไม่สามารถรวมกันได้โดยตรงในการพิจารณาสมดุลย์ของข้อต่อ เพื่อให้สามารถทำการรวมเวกเตอร์ได้โดยตรง จำเป็นต้องนิยามแรงและการเปลี่ยนตำแหน่งของแต่ละชิ้นส่วนในระบบแกนร่วมกัน ในที่นี้ใช้ระบบ โคออร์ดิเนตโกลบัล ดังรูป



รูป 2.3 แสดงเวกเตอร์ของแรงและการเปลี่ยนตำแหน่งในระบบโคออร์ดิเนต

ที่ต่างกัน

$$\lambda_{11} = \cos \gamma$$

$$\lambda_{12} = \sin \gamma$$

$$\lambda_{21} = -\sin \gamma$$

$$\lambda_{22} = \cos \gamma$$

$$A_{xm} = \lambda_{11} A_{xs} + \lambda_{12} A_{ys}$$

$$A_{ym} = \lambda_{21} A_{xs} + \lambda_{22} A_{ys}$$

ในรูปเมตริกซ์

$$\begin{pmatrix} A_{xm} \\ A_{ym} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \lambda_{11} & \lambda_{12} \\ \lambda_{21} & \lambda_{22} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} A_{xs} \\ A_{ys} \end{pmatrix}$$

$$= \begin{pmatrix} \cos \gamma & \sin \gamma \\ -\sin \gamma & \cos \gamma \end{pmatrix} \begin{pmatrix} A_{xs} \\ A_{ys} \end{pmatrix}$$

$$= \begin{pmatrix} C_x & C_y \\ -C_x & C_x \end{pmatrix} \begin{pmatrix} A_{xs} \\ A_{ys} \end{pmatrix}$$

หรือ $A_m = R_0 A_s$

$$\begin{pmatrix} A_{xs} \\ A_{ys} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \cos \gamma & \sin \gamma \\ -\sin \gamma & \cos \gamma \end{pmatrix}^{-1} \begin{pmatrix} A_{xm} \\ A_{ym} \end{pmatrix}$$

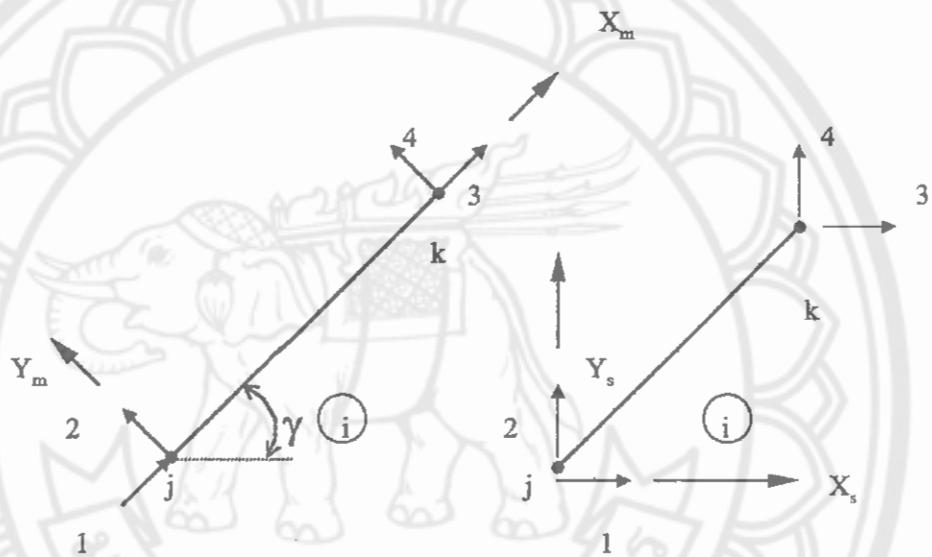
$$= \frac{1}{|R_0|} \begin{pmatrix} \cos \gamma & -\sin \gamma \\ \sin \gamma & \cos \gamma \end{pmatrix} \begin{pmatrix} A_{xm} \\ A_{ym} \end{pmatrix}$$

$$= \begin{pmatrix} \cos \gamma & -\sin \gamma \\ \sin \gamma & \cos \gamma \end{pmatrix} \begin{pmatrix} A_{xm} \\ A_{ym} \end{pmatrix}$$

หรือ $A_s = R_0^T A_m$

$R_0^T = R_0^{-1} \rightarrow$ Orthogonal matrix

สำหรับโครงข้อมุม 2 มิติ



ระบบโคออร์ดิเนตประจำตัว

ระบบโคออร์ดิเนตโกลบัล

สำหรับโครงข้อมุม 2 มิติ เมทริกซ์ R คือ

$$R = \begin{pmatrix} R_0 & \\ & R_0 \end{pmatrix}$$

$$S_{local} = k_{local} V_{local}$$

$$R S_{global} = k_{local} R V_{global}$$

$$S_{global} = R^{-1} k_{local} R V_{global}$$

$$= R^T k_{local} R V_{global}$$

$$= K_{global} V_{global}$$

$$K_{global} = R^T k_{local} R \quad (2.2)$$

= สติพเนสมตริกซ์ในระบบโคออร์ดิเนตโกลบัล

ดังนั้น สำหรับชิ้นส่วนรับแรงตามแนวแกน 2 มิติ ค่าสติพเนสมตริกซ์ในระบบโคออร์ดิเนตโกลบัลสามารถหาได้เป็น

$$K'_{global} = \frac{EA}{L} \begin{matrix} & \begin{matrix} 1 & 2 & 3 & 4 \end{matrix} \\ \begin{pmatrix} C_x^2 & C_x C_y & -C_x^2 & -C_x C_y \\ C_x C_y & C_y^2 & -C_x C_y & -C_y^2 \\ -C_x^2 & -C_x C_y & C_x^2 & C_x C_y \\ -C_x C_y & -C_y^2 & C_x C_y & C_y^2 \end{pmatrix} & \begin{matrix} 1 \\ 2 \\ 3 \\ 4 \end{matrix} \end{matrix} \quad (2.3)$$

2.3 หลักการรวมสติพเนสโดยตรง

โดยการสังเคราะห์สติพเนสของโครงสร้างทั้งระบบจากการรวมโดยตรงของสติพเนสของชิ้นส่วนย่อย ๆ และโดยการเลือกระบบโคออร์ดิเนตที่เหมาะสม ดังนั้นสติพเนสของโครงสร้างทั้งระบบสามารถเขียนได้ดังนี้

$$[K] = \sum_{l=1}^m [K_{global}]^l$$

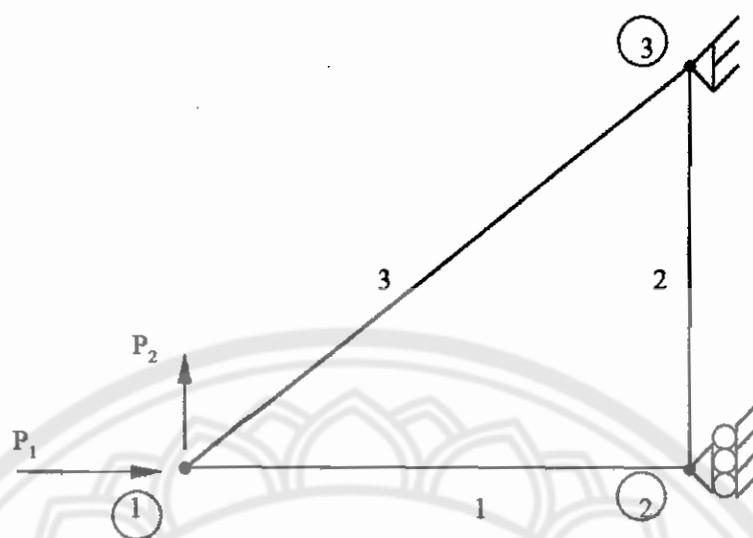
โดยที่

$[K]$ คือ สติพเนสมตริกซ์ของทั้งโครงสร้างในระบบโคออร์ดิเนตโกลบัล

$\sum [K_{global}]^l$ คือ สติพเนสมตริกซ์ของแต่ละชิ้นส่วนในระบบโคออร์ดิเนตโกลบัล

m คือ จำนวนชิ้นส่วนทั้งหมดในโครงสร้าง

เพื่อให้เข้าใจวิธีการรวมสติพเนสโดยตรงได้ง่ายขึ้นจะอธิบายหลักการโดยใช้ตัวอย่างของโครงงข้อหมุนง่าย ๆ ดังแสดงในรูป 2.4



รูป 2.4 โครงข้อหมุน

ค่าสัมประสิทธิ์ของชิ้นส่วน โครงข้อหมุนแต่ละชิ้นจากรูปจะสามารถหาได้จากสมการ 2.3 ดังนี้คือ

ชิ้นส่วนที่ 1

$$K_{global}^1 = \frac{EA}{L} \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ -1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

ชิ้นส่วนที่ 2

$$K_{global}^2 = \frac{EA}{L} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

ชิ้นส่วนที่ 3

$$K_{global}^3 = \frac{EA}{\sqrt{2}L} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

ในที่นี้เลขตัวพ่วงบนเมตริกซ์ K หมายถึง หมายเลขของชิ้นส่วน เมื่อพูดถึงสติเฟเนสเมตริกซ์ นั่นคือเรากำลังหมายถึงความสัมพันธ์ของแรงกับการเปลี่ยนตำแหน่งที่โคออร์ดิเนตของการเปลี่ยนตำแหน่งอิสระของชิ้นส่วน เช่น ชิ้นส่วนที่ 1 มี สติเฟเนส K^1 หมายความว่า $[S]$ และ $[V]$ ของชิ้นส่วนที่ 1 สัมพันธ์กันโดย

$$\begin{pmatrix} S_1 \\ S_2 \\ S_3 \\ S_4 \end{pmatrix}^1 = \frac{EA}{L} \begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ -1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} V_1 \\ V_2 \\ V_3 \\ V_4 \end{pmatrix}^1 \quad (2.4)$$

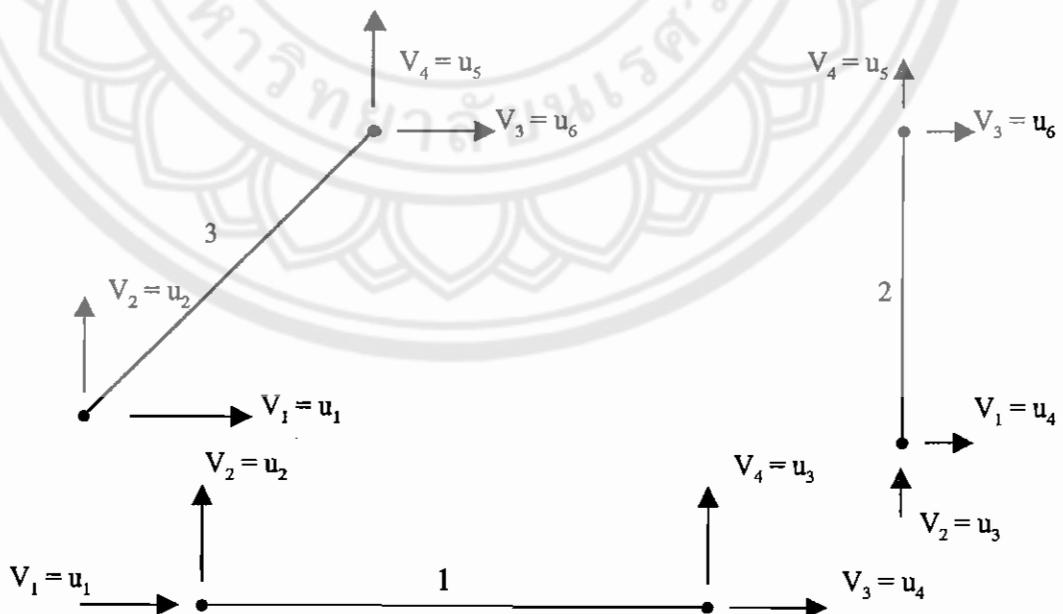
เป็นต้น

2.3.1 เงื่อนไขความต่อเนื่อง (Compatibility)

โดยพิจารณาภาวะความต่อเนื่องของการเปลี่ยนตำแหน่งของปลายชิ้นส่วนแต่ละชิ้นของข้อต่อพบว่า สำหรับชิ้นส่วนที่ 1 ของโครงข้อหมุนดังแสดงในรูป 2.4

$$\begin{aligned} V_1 &= u_1 \\ V_2 &= u_2 \\ V_3 &= u_3 \\ V_4 &= u_4 \end{aligned} \quad (2.5)$$

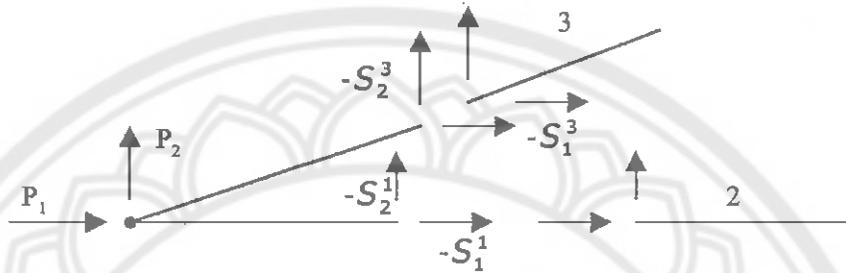
สำหรับภาวะความต่อเนื่องของชิ้นส่วนอื่น แสดงไว้ในรูป 2.5



รูป 2.5 แสดงเงื่อนไขความต่อเนื่อง

2.3.2 สภาวะสมดุลที่ข้อต่อ (Equilibrium Condition at Joint)

พิจารณาปริบอดีของตัวอย่างโครงข้อหมุนข้างต้นดังแสดงในรูป 2.6 จากเงื่อนไขของการสมดุล ผลบวก (Vector) ของแรงภายในของชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่ต่อกับข้อต่อนั้น ต้องอยู่ในสมดุลย์กับแรงกระทำภายนอกที่ข้อต่อเดียวกัน



รูปที่ 2.6 สภาวะสมดุลของข้อต่อ

$$\sum F_x = 0; P_1 + (-S_1^1 - S_1^3) = 0 \tag{2.6}$$

$$\sum F_y = 0; P_2 + (-S_2^1 - S_2^3) = 0 \tag{2.7}$$

จากสมการ 2.4 และ 2.6 จะได้

$$P_1^E = (k_{11}^1 V_1^1 + k_{12}^1 V_2^1 + k_{13}^1 V_3^1 + k_{14}^1 V_4^1) + (k_{11}^3 V_1^3 + k_{12}^3 V_2^3 + k_{13}^3 V_3^3 + k_{14}^3 V_4^3)$$

จากเงื่อนไขความต่อเนื่อง (สมการ 2.5) จะได้

$$P_1^E = (k_{11}^1 u_1 + k_{12}^1 u_2 + k_{13}^1 u_4 + k_{14}^1 u_3) + (k_{11}^3 u_1 + k_{12}^3 u_2 + k_{13}^3 u_6 + k_{14}^3 u_5)$$

$$P_1^E = \{ k_{11}^1 + k_{11}^3 \quad k_{12}^1 + k_{12}^3 \quad k_{13}^1 + k_{13}^3 \quad k_{14}^1 + k_{14}^3 \}$$

- U₁
- U₂
- U₃
- U₄
- U₅
- U₆

ทำการคำนวณเช่นเดียวกับข้างต้น จนครบทุกข้อต่อจะได้รับความสัมพันธ์ของแรงภายนอกกับการเปลี่ยนตำแหน่งของข้อต่อดังนี้

$$\begin{pmatrix} P_1^E \\ P_2^E \\ P_3^E \\ \hline P_4^E \\ P_5^E \\ P_6^E \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ R_x^2 \\ R_y^3 \\ R_x^3 \end{pmatrix} = \frac{EA}{L} \begin{pmatrix} \frac{\sqrt{2}(1+\sqrt{2})}{4} & \frac{\sqrt{2}}{4} & 0 & -1 & -\frac{\sqrt{2}}{4} & -\frac{\sqrt{2}}{4} \\ \frac{\sqrt{2}}{4} & \frac{\sqrt{2}}{4} & 0 & 0 & -\frac{\sqrt{2}}{4} & -\frac{\sqrt{2}}{4} \\ 0 & 0 & 1 & 0 & -1 & 0 \\ \hline -1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ -\frac{\sqrt{2}}{4} & -\frac{\sqrt{2}}{4} & -1 & 0 & \frac{\sqrt{2}(1+\sqrt{2})}{4} & \frac{\sqrt{2}}{4} \\ -\frac{\sqrt{2}}{4} & -\frac{\sqrt{2}}{4} & 0 & 0 & \frac{\sqrt{2}}{4} & \frac{\sqrt{2}}{4} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} U_1 \\ U_2 \\ U_3 \\ \hline U_4 \\ U_5 \\ U_6 \end{pmatrix}$$

or

$$\begin{pmatrix} P^{EF} \\ P^{ES} \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} [0] \\ [R] \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} K_{rr} & K_{rx} \\ K_{xr} & K_{xx} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} [u] \\ [u^s] \end{pmatrix} \quad (2.8)$$

2.3.3 การคำนวณการเปลี่ยนตำแหน่งแรงปฏิกิริยาและแรงภายใน

จากสมการ 2.8 เราสามารถนำมาเขียนใหม่ได้ดังนี้

$$[P] = [K_{rr}]^{-1} [u] + [K_{rx}] [u^s] \quad (2.9)$$

และสามารถแก้สมการเพื่อหาระยะเปลี่ยนตำแหน่งของข้อต่อ $[u]$ ได้ดังนี้

$$[u] = [K_{rr}]^{-1} ([P] - [K_{rx}] [u^s]) \quad (2.10)$$

สำหรับตัวอย่างที่กล่าวมาสามารถหาค่า $[u]$ ได้ดังนี้

$$U_1 = \frac{L}{EA} (P_1 - P_2)$$

$$U_2 = \frac{L}{EA} \{-P_1 + (1 + 2\sqrt{2}) P_2\}$$

$$U_3 = \frac{L}{EA} P_3$$

เมื่อทราบระยะเปลี่ยนตำแหน่งของข้อต่อ [u] เราสามารถหาค่าแรงภายในของชิ้นส่วนได้จากเงื่อนไขความต่อเนื่องและสมการ

$$\begin{aligned} [S] &= [K][V] \\ &= [K][a][V] \\ &= [K][a][u] \end{aligned}$$

ยกตัวอย่างชิ้นส่วนที่ 3

$$\begin{aligned} \begin{pmatrix} S_1 \\ S_2 \end{pmatrix} &= \frac{EA}{\sqrt{2}L} \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \cos 45^\circ & \sin 45^\circ & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \cos 45^\circ & \sin 45^\circ \end{pmatrix} \begin{pmatrix} U_1 \\ U_2 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= \frac{2}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} P_2 \\ -P_2 \end{pmatrix} \end{aligned}$$



2.4 วิธีแยกตัวประกอบสำหรับเมตริกซ์สมมาตร (Factorization Method for Symmetric Matrices)

งานทางด้านกรคำนวณพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์โครงสร้างด้วยวิธีเมตริกซ์ ประกอบไปด้วยการแก้ระบบสมการเชิงเส้นจำนวน n สมการที่มี n ตัวแปร มีวิธีการคำนวณหาค่าตัวแปรมากมายหลายวิธี หนึ่งในนั้นมีวิธีที่เรียกว่า วิธีแยกตัวประกอบ (factorization method) เนื่องจากสถิติเฟนสมเมตริกซ์ของระบบ โครงสร้างที่มีคุณสมบัติอีลาสติกเชิงเส้น (linearly elastic structures) เป็นเมตริกซ์ที่มีคุณสมบัติสมมาตร ดังนั้นเราจึงสามารถใช้วิธีแยกตัวประกอบแบบพิเศษที่รู้จักกันคือ วิธีของคอเลสกีแบบประยุกต์

เริ่มต้นด้วยการให้สัญลักษณ์ A แสดงถึงเมตริกซ์ที่มีขนาด $n \times n$ คุณสมบัติค่าบวก (positive definite) และสมมาตร เราสามารถเขียนเมตริกซ์ A ได้ในรูปผลคูณระหว่างเมตริกซ์สามเหลี่ยมล่าง (lower triangular matrix) และเมตริกซ์สามเหลี่ยมบน (Upper triangular matrix) ดังนี้

$$\begin{pmatrix} A_{11} & A_{12} & A_{13} & \dots & A_{1n} \\ A_{21} & A_{22} & A_{23} & \dots & A_{2n} \\ A_{31} & A_{32} & A_{33} & \dots & A_{3n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ A_{n1} & A_{n2} & A_{n3} & \dots & A_{nn} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} U_{11} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ U_{21} & U_{22} & 0 & \dots & 0 \\ U_{31} & U_{32} & U_{33} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ U_{n1} & U_{n2} & U_{n3} & \dots & U_{nn} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} U_{11} & U_{12} & U_{13} & \dots & U_{1n} \\ 0 & U_{22} & U_{23} & \dots & U_{2n} \\ 0 & 0 & U_{33} & \dots & U_{3n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & U_{nn} \end{pmatrix}$$

หรืออยู่ในรูปสัญลักษณ์

$$[A] = [L][U]$$

โดยที่ $[L] = [U]^T$

จากสมการ เราจะพบว่าสมาชิกของเมตริกซ์ $[A]$ ประกอบด้วยผลคูณภายในระหว่างแถวของ $[L]$ หรือ $[U]^T$ และคอลัมน์ของ $[U]$ ซึ่งมีการคำนวณเสมือนว่าสมาชิกแถวที่ 1 ของเมตริกซ์ A คือผลคูณระหว่างคอลัมน์ที่ 1 ของ $[U]$ กับคอลัมน์อื่นนั่นคือ

$$A_{11} = U_{11}^2; A_{12} = U_{11}U_{12}; A_{13} = U_{11}U_{13}; \dots; A_{1n} = U_{11}U_{1n}$$

ในทำนองเดียวกันผลคูณภายในของคอลัมน์ 2 ของ $[U]$ กับคอลัมน์อื่น ๆ ภายใน $[U]$ คือ

$$A_{22} = U_{12}^2 + U_{22}^2; A_{23} = U_{12}U_{13} + U_{22}U_{23}; \dots; A_{2n} = U_{12}U_{1n} + U_{22}U_{2n}$$

สำหรับสมาชิกแถวที่ 3 ของ $[A]$ คือ

$$A_{33} = U_{13}^2 + U_{23}^2 + U_{33}^2; \dots; A_{3n} = U_{13}U_{1n} + U_{23}U_{2n} + U_{33}U_{3n}$$

ดังนั้นจากความสัมพันธ์ข้างต้นเราสามารถเขียนสมาชิกในแนวทแยงของเมตริกซ์ $[A]$ ในรูปทั่วไปได้ดังนี้

$$A_{ii} = U_{1i}^2 + U_{2i}^2 + U_{3i}^2 + \dots + U_{ji}^2 \quad (2.14a)$$

หรือ

$$A_{ii} = \sum_{k=1}^i U_{ki}^2 \quad (i=j) \quad (2.14b)$$

ด้วยวิธีการเดียวกันสมาชิก A_{ij} ในตำแหน่งสามเหลี่ยมบนจะแสดงได้เป็น

$$A_{ij} = U_{1i}U_{1j} + U_{2i}U_{2j} + U_{3i}U_{3j} + \dots + U_{ji}U_{ij} \quad (2.15a)$$

หรือ

$$A_{ij} = \sum_{k=1}^i U_{ki}U_{kj} \quad (i < j) \quad (2.15b)$$

แล้วสมาชิกของ B อาจหาได้โดยสมการ 2.14b และ 2.15b นำมาเรียงดังนี้

$$U_{ij} = \sqrt{\left(A_{ij} - \sum_{k=1}^{i-1} U_{ki}U_{kj} \right)} \quad (1 < i=j) \quad (2.16)$$

$$U_{ij} = \left(\frac{1}{U_{ij}} \right) \left(A_{ij} - \sum_{k=1}^{i-1} U_{ki}U_{kj} \right) \quad (1 < i < j) \quad (2.17)$$

$$U_{ij} = 0 \quad (i > j) \quad (2.18)$$

สมการนี้เรียกว่า Cholesky square root method โดยจะใช้ได้ก็ต่อเมื่อเป็นเมตริกซ์สมมาตร และมีค่าเป็นบวก (positive definite) เท่านั้น

แต่ถ้าเมตริกซ์ $[A]$ ไม่มีคุณสมบัติเป็นบวก (positive definite) ในการแยกตัวประกอบจะแยกออกเป็นผลคูณของ 3 เมตริกซ์ดังนี้

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ \bar{U}_{21} & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ \bar{U}_{31} & \bar{U}_{32} & 1 & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \bar{U}_{n1} & \bar{U}_{n2} & \bar{U}_{n3} & \bar{U}_{n4} & \dots & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} D_{11} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & D_{22} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & D_{33} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & D_{44} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & \bar{U}_{12} & \bar{U}_{13} & \dots & \bar{U}_{1n} \\ 0 & 1 & \bar{U}_{23} & \dots & \bar{U}_{2n} \\ 0 & 0 & 1 & \dots & \bar{U}_{3n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \end{pmatrix} \quad (2.19)$$

หรือแทนด้วยสัญลักษณ์

$$[A] = [\bar{U}]^T [D] [\bar{U}] \quad (2.20)$$

โดยที่สัญลักษณ์ $[D]$ แสดงถึงเมตริกซ์ทแยงมุมและสมาชิกเป็นค่ากำลังสองของสมาชิกในตำแหน่งเดียวกันของเมตริกซ์ $[U]$ (สมการ (2.16)) นั่นคือ

$$D_{ii} = U_{ii}^2 \quad (i = 1, 2, \dots, n) \quad (2.21)$$

จากสมการที่ (2.19) จะพบว่า

$$A_{ii} = D_{ii} \quad (2.22)$$

และสมาชิกในแนวทแยงมุมในเมตริกซ์ $[A]$ สามารถเขียนได้เป็น

$$A_{ii} = D_{ii} \bar{U}_{1i}^2 + D_{22} \bar{U}_{2i}^2 + D_{33} \bar{U}_{3i}^2 + \dots + D_{ii}$$

หรือ

$$A_{ii} = D_{ii} + \sum_{k=1}^{i-1} D_{kk} \bar{U}_{ki}^2 \quad (1 < i = j) \quad (2.23)$$

ด้วยวิธีการเดียวกัน สมาชิกในแถว 1 ของ A คือ

$$A_{ij} = D_{ii} \bar{U}_{1j} \quad (2.24)$$

และในแถวอื่น ๆ คือ

$$A_{ij} = D_{ij} + \sum_{k=1}^{i-1} D_{kk} \bar{U}_{ki} \bar{U}_{kj} \quad (1 < i < j) \quad (2.25)$$

ดังนั้นจากสมการ (2.23), (2.24) และ (2.25) สมาชิกของเมตริกซ์ $[D]$ และ $[\bar{U}]$ สามารถเขียนได้ดังนี้

$$D_{ii} = A_{ii} - \sum_{k=1}^{i-1} D_{kk} \bar{U}_{ki}^2 \quad (1 < i = j) \quad (2.26)$$

$$\bar{U}_{ij} = \left(\frac{1}{D_{ii}} \right) \left[A_{ij} - \sum_{k=1}^{i-1} D_{kk} \bar{U}_{ki} \bar{U}_{kj} \right] \quad (1 < i < j) \quad (2.27)$$

$$U_{ij} = 0 \quad (i > j) \quad (2.28)$$

จากสมการที่ได้พบว่ามี การคูณกันมากกว่าในสมการ (2.16) และ (2.17) เราสามารถหลีกเลี่ยงการเพิ่มจำนวนครั้งของการคูณ โดยปรับขั้นตอนการคำนวณดังนี้

จากสมการ (2.26) และ (2.27) ซึ่งให้เห็นว่าสมการของเทอม D_{ii} จะต้องทำการคำนวณก่อนตามด้วยการคำนวณในเทอมของแถว i ของเมตริกซ์ $[U]$ ขั้นตอนการดำเนินการดังกล่าวเรียกว่า การดำเนินการเชิงแถว (row-wise generation) เราสามารถเปลี่ยนเป็นการดำเนินการเชิงหลัก (column-wise generation) ดังนี้

$$\bar{U}_{ij} = \left(\frac{1}{D_{ij}} \right) \left[A_{ij} - \sum_{k=1}^{i-1} D_{kk} \bar{U}_{ki} \bar{U}_{kj} \right] \quad (1 < i < j) \quad (2.29)$$

$$D_{ij} = A_{ij} - \sum_{k=1}^{i-1} D_{kk} \bar{U}_{kj}^2 \quad (1 < i < j) \quad (2.30)$$

โดยค่า $D_{kk} \bar{U}_{kj}$ ที่ปรากฏในสมการ (2.29) และ (2.30) จะถูกลดรูปโดยให้

$$\bar{U}_{kj}^* = D_{kk} \bar{U}_{kj} \quad (2.31)$$

และทำการคำนวณหาค่า \bar{U}_{ij} และ D_{ij} สำหรับ $j = 2, 3, \dots, n$ คือ

$$\bar{U}_{ij}^* = A_{ij} - \sum_{k=1}^{i-1} \bar{U}_{ik} \bar{U}_{kj}^* \quad (1 < i < j) \quad (2.32)$$

$$D_{ij} = A_{ij} - \sum_{k=1}^{i-1} \bar{U}_{ik} \bar{U}_{kj}^* \quad (1 < i < j) \quad (2.33)$$

โดยที่

$$\bar{U}_{kj} = \left(\frac{1}{D_{kk}} \right) \bar{U}_{kj}^* \quad (2.34)$$

เทคนิคนี้เรารู้จักกันในชื่อว่า วิธีคอเลสกีแบบประยุกต์ (Modified Cholesky Method)

หลังจากที่สามารถเขียนเมตริกซ์ในรูปของสมการ 2.20 แล้วขั้นตอนในการแก้ระบบสมการพีชคณิตเชิงเส้น (linear algebraic equation) ที่อยู่ในรูปเมตริกซ์สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้ กำหนดให้ระบบสมการที่พิจารณามีรูปแบบ

$$[A] [X] = [B] \quad (2.35)$$

โดยที่ $[X]$ คือ เวกเตอร์ของตัวแปรที่ต้องการทราบค่าซึ่งมีจำนวนเท่ากับ n

$[B]$ คือ เวกเตอร์ของเทอมตัวคงที่

แทนสมการ (2.20) ในสมการ (2.35) จะได้

$$[\bar{U}]^T [D] [\bar{U}] [X] = [B] \quad (2.36)$$

กำหนดให้

$$[\bar{U}] [X] = [Y] \quad (2.37)$$

แสดงได้ดังนี้

$$\begin{pmatrix} 1 & \bar{U}_{12} & \bar{U}_{13} & \dots & \bar{U}_{1n} \\ 0 & 1 & \bar{U}_{23} & \dots & \bar{U}_{2n} \\ 0 & 0 & 0 & \dots & \bar{U}_{3n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} X_1 \\ X_2 \\ X_3 \\ X_4 \\ X_5 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} Y_1 \\ Y_2 \\ Y_3 \\ Y_4 \\ Y_5 \end{pmatrix} \quad (2.38)$$

และ

$$[D][Y] = [Z] \quad (2.39)$$

แสดงได้ดังนี้ คือ

$$\begin{pmatrix} D_{11} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & D_{22} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & D_{33} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & D_{zz} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} Y_1 \\ Y_2 \\ Y_3 \\ \dots \\ Y_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} Z_1 \\ Z_2 \\ Z_3 \\ \dots \\ Z_n \end{pmatrix} \quad (2.40)$$

แทนสมการที่ (2.37) และ (2.39) ลงในสมการ (2.25) ได้

$$[\bar{U}]^T [Z] = [B] \quad (2.41)$$

หรือแสดงได้ดังนี้

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ U_{12} & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ U_{13} & U_{23} & 1 & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ U_{1n} & U_{2n} & U_{3n} & U_{4n} & \dots & \dots \end{pmatrix} \begin{pmatrix} Z_1 \\ Z_2 \\ Z_3 \\ \dots \\ Z_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} B_1 \\ B_2 \\ B_3 \\ \dots \\ B_n \end{pmatrix} \quad (2.42)$$

การคำนวณหา $[X]$ ประกอบไปด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 จากสมการที่ (2.42) เราสามารถคำนวณหาโดยการแทนค่าไปข้างหน้า (forward substitution) นั่นคือ

$$Z_1 = B_1$$

$$Z_2 = B_2 - \bar{U}_{12} Z_1$$

$$Z_3 = B_3 - \bar{U}_{13} Z_1 - \bar{U}_{23} Z_2$$

$$Z_i = B_i - \sum_{k=1}^{i-1} \bar{U}_{ik} Z_k \quad (1 < i) \quad (2.43)$$

ขั้นตอนที่ 2 ประกอบด้วยการแก้ปัญหาสำหรับเวกเตอร์ Y ในสมการ (19) เนื่องจาก D คือเมทริกซ์ในแนวทแยงมุม (ดูในสมการ (20)) สมาชิกของ Y สามารถหาได้จากการนำเทอม Z มาหารด้วยเทอม D ดังสมการ

$$Y_i = \frac{Z_i}{D_{ii}} \quad (i = 1, 2, 3, \dots, n) \quad (2.44)$$

ในขั้นตอนที่ 3 เทอมของ X สามารถหาได้จากสมการ (17) โดยที่ \bar{U} คือเมทริกซ์สามเหลี่ยมบน สมาชิกของ X จะหาได้จากการแทนค่ากลับ (backward substitution) ดังนี้

$$X_n = Y_n$$

$$X_{n-1} = Y_{n-1} - \bar{U}_{n-1,n} X_n$$

และรูปทั่วไปของสมาชิกในเมทริกซ์ X คือ

$$X_i = Y_i - \sum_{k=i+1}^n \bar{U}_{ik} X_k \quad (i < n) \quad (2.45)$$

โดยขั้นตอนนี้จะเป็นคำตอบของสมการ (2.24) โดยเป็นค่าของตัวที่เราไม่ทราบค่าคือ $[X]$